

Хліб і золото

Легенда

Колись ще давно на галицькій землі жив-панував король Данило. Був король багатий та мав власного майстра, який виготовляв йому срібні та золоті гроші. Майстер працював у залі, де була каса під суворим наглядом короля, який відкривав залу, аби майстер зайшов і мав змогу працювати, та зразу ж закривав за ним двері. Лише після роботи король власноруч випускав майстра із зали з касою. Тож лише він знав про справжнє багатство Данила, і так розжився, що геть забув як це голодним бути, і каже королю:

- Золото — то цар.

- Ні, майстре, то хліб — усьому голова, - виправляє його Данило.

- Та ні, золото та срібло, - сперечався з королем майстер.

Сперечалися чоловіки, аж поки королю це не обридло і не пішов він геть з майстерні. А наступного дня бачить Данило — а на стіні майстерні напис: “Хліб — болото, а всьому голова — срібло й злото”.

На це король лише промовчав. А наступного ранку, як зазвичай, він привів майстра, замкнув його, а тут новини від гінця — ворог наближається, треба рушати у похід. Так Данило зібрав військо та відправився захищати рідний край, а от про

майстра забув зовсім. А відчинити його ніхто не мав права, бо був такий наказ короля, інакше — смерть.

Минуло кілька місяців. Данило з військом повертаються додому, перемога дісталась їм. Але ні майстра, ні подарунка на честь перемоги, на який король так чекав, не було. І ось Данило згадав. Швидко зістрибнув з коня та підбіг до каси, відчиняє, а там кістяки на купі золота — все, що залишилось від майстра. А на стіні золотом написано: “Срібло, золото — то болото, а хліб — цар”.

Отак життя навчило...